

N:o 1. 1919.

Ägare: **DJURGÅRDENS IDROTTSFÖRENING.**
 Ansvarig utgivare: **J. C. N. af KLERCKER.**
 Redaktör: **ERIC AHLSTRÖM, Skärsåtra.**
 Rikstelefon Skärsåtra 41. — Stockholmstelefon Skärsåtra 67.

11:te årgången.

H å l l s a m m a n .

Det har aldrig hänt förut. Under de första tjugufem åren. Men under de följande har det hänt i ett par fall. Att medlemmar lämnat Djurgården och övergått till en annan förening.

Händelsen är kanske betydelselös och vanlig i andra föreningar, men i Djurgården är den det inte. Det har sällan hänt, att en yngling, som blivit djurgårdare på det rätta sättet, med hand och mun, med själ och hjärta, känt leda vid kamraterna eller vantrevnad inom klubben. Djurgården har framför andra klubbar i Sverige varit den stora familjen, det hopsvetsade, fast eniga, och i sin enighet stort och starkt ensamma, gänget. Vi ha känt med varandra, hejat och jublat tillsammans, sört och slagits till-

sammans, och sammanhållningen har inte rubbats, inte sviktat.

Nu har det hänt. En följare gick i våras, ett par skidåkare hade gått dessförinnan, ett par tycks ha gått nu i vinter. Och nu i vår hotar en klick fotbollsspelare med att lämna oss.

Naturligtvis har var och en sin fria vilja att i det fallet, utan att någon har rätt att lägga sig i det, göra vad han behagar. Men det måste sägas åt honom, att han därvidlag är en allt bra egoistisk och ambitionslös liten herre, som efter att i Djurgården ha fått sin idrottsliga uppfostran låter en annan klubb skörda frukterna. Låt honom gå, han hör inte, med sin karaktärlöshet och vinglighet, hemma hos oss, men säg honom, vilken åsikt vi ha om honom,

och att vi äro glada att han visade sig sådan han är och dymedelst visade sin osamhörighet med oss.

Vi stå inför ett nytt år. Ett nytt år, efter allt att döma, även för Djurgården. Ur en klubb, som en lång tid legat under nivå med sig själv, håller på att resa sig en sammanslutning av fast och säker organisation, av präktiga och trofasta pojkar.

HÅLL SAMMAN!

Låt oss visa Sverige, att Djurgården, det fruktade, sega, starka och modiga Djurgården, den gamla eken, inte var knäckt, utan bar skott, ur vilka hålla på att växa grenar, som skola överskygga alla idrottsliga områden.

Eric Ahlström.

Aktiebolaget Privatbanken

© Fullständig bankrörelse © Regeringsgatan 18 ©

Till läsarne.

I och med detta nummer har under- tecknad övertagit redigerandet av »Djurgårdaren».

Må det först tillåtas mig att till den avgångne redaktören, herr A. Lindgren, övverräcka en liten erkännslans och tack- samhetens blomma för det sätt, varpå han redigerat tidningen. För visso dröjde det kanske mången gång med num- rets ankomst, men när man äntligen ha- de dem i sin hand var man belåten och tillfreds med dess innehåll. Jag vågar uttala den förhoppningen att i fortsätt- ningen få räkna med Mr X:s flotta, väl spetsade och elegant och humoristiskt förda penna.

Vid mitt tillträdande av befattningen som medlemsbladets redaktör, kommer jag inte med några Bragelöften.

Någon förändring av tidningens ut- seende kommer inte att ske. En nyhet är, att en del nummer komma att åtföl- jas av en bilaga. Dessa bilagor komma att innehålla stadgar, styrelse- och re- visionsberättelser etc. och torde av medlemmarna omsorgsfullt bevaras (ev. inbindas), då de komma att innehålla synnerligen för ställningen föreningen och medlemmarna emellan viktiga sa- ker.

Vidare kommer medlemsbladet att ut- komma den 15 i varje månad. Sektions- styrelser och medarbetare, som önska bidrag införda, torde sålunda laga att dessa äro mig tillhanda senast den 10 i varje månad.

Under förhoppning om förståelse för mitt arbete och underlätande av detsam- ma för mig från styrelsekamraters, sek- tionsstyrelser och alla medlemmars si- da tecknar jag

Med idrottslig hälsning

Eric Ahlström
(Ala).

Fotboll. Posthuma matcher.

I och för komplettering av A-lagets fotbollshistoria 1918 införes här, post- humt, de båda sista matcherna. De komma som sagt lite efter, men få inte saknas i Djurgårdaren. För framtiden skall det emellertid vara redaktionen kärt att vara händelserna à jour.

Med denna förklaring överlämna vi härmed ordet åt herrar referenter.

CECIL'S
Lunch, Five O'Clock Tea, Dinér & Souper.

Mille Mouschkas Damorkester.

Telefoner:

Allm. 8 19.

Riks 41 36.

ETT HEDERSAMT NEDERLAG.

Djurgården mot Göteborgs-Kamraterna
1—3.

Den trogna fotbollspubliken i Göte- borg uteblev icke heller nu trots den framskridna årstiden med åtföljande kall väderlek. Djurgården har ju sedan gammalt ett gott namn i Göteborg och det fanns kanske de, som trodde på ett återuppreparande av fjolårets Djurgårdsse- ger över favoriterna i svenska mäs- ter- skapstävlingen. Men de flesta trodde nog en jätteseger å la 8—0 för Gö- teborg och den exekutionen ville de na- turligtvis vara med om.

Djurgården: Rudén; Melcher Jo- hansson, Hemming; Öjermark, Frykman, Köpings-Gustafsson; Englund, Söderberg, Andersson, Schlaaf, Karlstrand.

Göteborg: Rylander; Lund, Svens- son; K. Johansson, Törnqvist, Almén, Schylander, Herb. Karlsson, Börjesson, Hjelm, Sandberg.

Kamraterna hade sålunda sin starkaste uppställning.

Djurgårdslaget föredrode en ganska brokig sammansättning. Sålunda åter- såg man i ledet gamle Putte Frykman jämte en del yngre förmågor.

Kamraterna togo omedelbart hand om spelet, som huvudsakligast förlades till Djurgårdens planhalva. Under de för- sta 10 minuterna fick Schlaaf emellertid bra tillfälle att skaffa sitt lag ledningen, men dåligt utnyttjade han sin utmärkta placering mitt emellan Kamratlagets bac- kar. Rudén fick dock efter detta fullt upp med arbete. Skotten började hagla kring öronen på honom, men han svek inte sitt rykte som Stockholms bästa målförsvare och tog de mest omöjliga skott. Efter 17 minuters spel hamnade dock bollen ohjälpligt i de svart-blå mål. Schylander snärtade fint bollen till Herb. Karlsson och denne var icke sen att läg- ga den till rätta.

Efter ytterligare en kvart blev det Bör- je förunnat att med ett vackert skott skaffa sitt lag det andra målet. Rudén hade händerna på bollen, men den var tydligen för hård. Djurgårdarna gjorde försök att återhämta det förlorade, men det stannade vid blotta avsikten, ty for- wards förmådde icke tränga igenom det starka Kamratförsvaret. En bidragande orsak här till var även att Djurgårdshalv- backarna lågo så långt nere i försvaret. Sålunda såg man långa stunder Öjerm- mark stå jämsides med Melcher Johans- son medan forwards befunno sig uppe vid Kamratmålet. Halvleken förgick utan vidare mål och Kamraterna ledde således vid halvtid med 2—0.

Andra halvlekens spel blev jämnare än den föregående. Kamraterna fingo efter 6 minuters spel genom Herbert sitt tred- je mål. Djurgårdarnas anfall blevo en stund tätare och de gjorde sig gott för- tjänsta av ett mål. De fingo det också, fast genom straffspark, vilken »Gobben» blev orsak till genom sitt hänsynsösa spel.

Spellet urartade från Göteborgarnas si- da och särskilt Schylander gick hårt på Hemming.

Ställningen förblev oförändrad 3—1 tills pipan gick.

Saxen.

SÄSONGENS SISTA MATCH.

A. I. K. mot Djurgården 2—2.

Söndagen den 10 november spelade Djurgården sin sista match i Stockholm för säsongen och naturligtvis var mot- ståndarna den gamla arvfunden A. I. K. Två gånger tidigare under sommaren hade de båda lagen mötts och båda gån- gerna hade Djurgården fått tömma ne- derlagets bittra bågare i botten. Det gällde således för pojkarna att reparera sin jämförelsevis illa åtgångna fotboll- ära. Djurgården ställde upp med följande lag: Rudén; Melcher, Einar Olson (»den falske»); Hemming, Köping, Eng- lund; Öjermark, Knata, Sune, Schlaaf, Karlstrand. Som synes saknades Gotte, Nocke, Bagge, alla tre av sjukdom för- hindrade att delta.

Var och en vet nog vad det betyder med dessa tre stöttepinningar frånvarande. Säkert är, att, om de nämnda tre spe- larna kunnat delta, det hade blivit smörj för A. I. K. den dagen.

A. I. K. åter ställde upp med sitt or- dinarie lag så när som på Malm; t. o. m. den en gång fockade Gunnarsson ha- de tagits till heder igen. Det borde allt ha känts svårt för Knutte m. fl. att åter behöva anläta denne synnerligen obe- haglige spelare, men vad gör man ej då det gäller att eventuellt kunna mangla Djurgården.

Knata och Knutte singlarde slant med domaren (herr Gustafsson, Uppsala). Knata vann och Svedberg i A. I. K. satte lädret i rörelse. A. I. K. satte genast upp hög fart, Svedberg i centern dribb- lade en bit mot Rudéns mål, skickade ut en passning till Rune; denne löpte iväg sände sedan iväg någonting mellan skott och centring. Rudén var skymd och A. I. K. ledde med ett genuint tupp- mål.

Matchen lovade mycket redan från början, och flisorna rök om de gamla antagonisterna därnere på plan. Djur- gården högg i och lyckades för en stund rensa litet kring sin målbur. Efter ett skott av Englund på Eriksson, fick Rune åter hand om kulan och försökte göra om sin bravad, men Fritte tog lugnt den glödheta bollen. A. I. K. pressade och det bakre försvaret i Djurgården fick arbeta hårt.

Den feberhete Melcher bytte nu plats med h.-y. Öjermark, som i sin tur bytte med v.-hb. Hemming. Denne gick ner som högerback, och från och med nu spelade Hacko kanske sitt bästa spel hit- intills i sitt liv.

Sune satte emellertid i gång sin fem- ma, lade en härlig boll till Knata som i sin tur lurade Ragge ur målet, sedan på bollen och A. I. K. på ledningen. Ty lugnt och försmädligt lade han bollen i mål. Sedan Groth försökt stoppa Djur- gårdens högersida kom den galant igen- om. Sune fick sista fot på bollen, och sköt med vänstra klöven ett ohyggligt skott som Ragge dock stod i vägen för. Djurgården började nu att pressa. Ett par hörnor blev genast följden, den sista hade så när resulterat i mål.

Melcher på högerytter slängde strax därefter i en boll. John Andersson slog ett hål i luften och i det hålet smet Kna- ta in. Ögonblicket därpå ledde Djur- gården med 2—1.

Knutte makade nu på de sina. Ekroth hade så när utjämnat på en frispark, men Rudén klarade galant, trots två svartingar hängande på ryggen. Karlstrand fick nu hand om lädret, centrade till Knata som direkt sände iväg ett fruktansvärt skott, men tyvärr var John Andersson i vägen, skottet tog i magen på honom. Säkert kändes det ett par dagar efter.

A. I. K. hade sedan ett par fina chanser, som försutts. I halvtidens sista minut höll Melcher på att öka målantallet, då han mötte en passning från vänster med magen, men han hann inte få den ordentligt förrän Ragge nöp den. Halvtid kom med 2—1 till Djurgårdens fördel.

Djurgården fick hörna utan resultat genast i andra halvtid. — A. I. K. började nu att pressa ett slag. Olson gav dem en hörna och på den sköt Lindström bort fotografen. A. I. K. fick igång ett anfall på vänstersidan. Groth sköt men avståndet var för långt.

Spelet började nu slappna på båda sidor. Djurgårdens enda chans på en lång stund var en hörna, som Englund skallade en hårsman över.

A. I. K. lyckades först rycka upp sig. Två hörnor på Djurgården var första greppet. Båda klarades. Gunnarsson hade sedan ett fint tillfälle men sköt högt över. Utjämningen skulle dock komma. Ekroth fick bollen i tydlig off-side-ställning, löpte en bit, sköt sedan ett härligt skott utom räckhåll för Rudén. Omedelbart före full tid höll samme spelare på att göra om manövern men nu gick kulan högt över mål.

Ställningen alltså 2—2.

Djurgården begick ett svårt fel genom att hela matchen igenom föra spelet på sin högersida, där tillpåköpet en sjuk spelare var placerad som ytter.

Kom alltid ihåg att så mycket som möjligt använda båda yttrarna därigenom drar ni ut motståndarens försvar.

Bland Djurgårdens spelare förtjänade att nämnas särskilt Melcher, som oaktat att det inte var mer än 4 dagar sedan han lämnade sjuksängen för »Spanskan», ändå ställde sin kraft till förfogande. Likaså bör Hemming ha ett högt betyg; frågan är, som sagt, om inte det var hans bästa match hitintills. Knata och Sune arbetade förtjänstfullt, den förra var särskilt pigg på skott denna dag. Rudén kunde kanske ha klarat andra målet, om han sprungit ut. Men det är ingen konst att säga tulipan fallira, utan var så full i.....

Jöns.

K. ANDERSON HOVJUVELERARE OPERAHUSET — 1 JAKOBSTORG 1

Bandy.

A-laget

skulle ha debuterat för säsongen den 6:e, men det kom hinder emellan tyvärr inte ishinder. Laget var på papperet riktigt starkt och trevligt, och fråga hade väl varit om inte motståndarna, Linnéa, trots allt uppåtgående och trots Englundarna, hade fått så särskilt trevligt. Segern hade åtminstone inte varit given för dem.

Det slutliga laget, som skulle ha spelat, bestod från v.-y. av följande spelare: Fagerberg, Empa Eriksson, Melcher, K. G. Karlsson, Sune Andersson; Skoglund (juniorer), Frykman, Wicksell, Söderling, Öhman; Rudén. Ett starkt och fint lag, helt enkelt.

I laget voro ursprungligen också upptagna Skoglund den äldre och Gotte Johansson, men den förra gav återbud och den senare gav sig i väg från staden över hälgén. Önskvärt vore naturligtvis om båda kunde vara med. Önskvärt för att inte säga nödvändigt.

Men vad det måste tränas! Förra årets slöhet och nonchalans, och misslushållande med gott material också förresten, får icke upprepas. I Djurgården har väl alltid funnits ambition! Gott och väl det i fortsättningen även finnas det.

A-laget möter i Sv. mästerskapet Stockholms-Kamraterna, som trots målören mot Uppsala-kretsen icke äro att förakta. Men det borde vara ett nöje att klä ett lag med bara avfallingar, Reutersvärd från Djurgården inberäknad.

B-laget

tar pokalserien hoppas vi. Motståndarna se över huvud taget inte farliga ut, åtminstone inte i deras division. Göken har inte kunnat meddela redaktionen lagets sammansättning, men om det, efter vad som sägs, är uppbyggt på grundval av förra årets juniorlag, det fruktade och frejdade, så bör det reda sig gott. Djurgårdarna ha sina ögon riktade på Eder, B-lagare.

Junior-laget

var först en vacker tanke bara. Det sprack nämligen, ganska definitivt. Spelarna lockades åt andra håll. Genom en kraftanstängning lyckades emellertid bollavdelningens styrelse få ett 30-tal hugade ynglingar sammankallade och därur reste sig trots allt sommen till ett juniorlag, som om inte »alla märken slå fel» borde bli ganska farligt. Skoglund är lagets primus motor. Få se vad han kan göra. Ett må han komma ihåg: juniorlaget — sommarens sorgliga konstellation att förglömma — har traditioner, och främst ett bandymästerskap att försvara.

Skidor.

En orienteringslöpning,

Det var nog endast plikt känslan, att starta i en tävling där man anmält sig, som gjorde att den sämsta skidlumpen togs på söndagsmorgonen den 5. Inne i staden hängde dimman tjock och våt över husen och gatorna voro bottenlösa. De djurgårdare, som emellertid ville freda sina samveten och ej göra Birre Nylund ledsen genom att skolka, sökte sig väg genom dimma och slask ned till Stadsgården där vännen Jocke posterade hela morgonen för att dela ut vintersäsongens fribiljetter på Saltsjöbadsbanan samt att tala om hur långt vi fingo resa.

Förvåningen var stor, då man steg av vid Igelboda, men Nylund hade verkligen en smula snö kvar. Vad som brast i skidföre, hade han dock utmärkt förmodat att utjämna genom en förstklassigt anordnad tävling.

Då lottdragningen skedde på fredag anmälde sig fyrtio skidlöpare, men vid starten infunno sig endast 20. Med 5 min:s mellanrum avgingo vi från Igelboda station för att gå till »sjön 500 mtr väster om »T» i Trehörningen», alltså den första kontrollstationen.

Ungdomsavdelningen och klass III hade härifrån att taga sig fram till Saltsjöbadens badhotell.

Till första kontrollen förskaffade sig unge Nylund ett duktigt försprång med åtskilligt bättre tid än någon i övriga klasser, detta genom att följa landsvägen över Trevinge. Alf Wetterlind använde hit dubbelt så lång tid på grund av dålig orientering. Öva kart- och kompassläsning!

Klass I och II fortsatte från denna kontroll till »B T» 500 mtr sydost Tenntorp. Här fanns inga vägar varför så gott som alla löpare togo vägen genom terrängen, där snön låg tung och blöt, där det ofta bar ned på myrarna och där B. K. låtit ris och bråte ligga kvar.

Vid »B. T.» hade ordningsföljden i klass I ej nämnvärt förändrats; klass II samt old boys åkte härifrån direkt till badhotellet.

Knata Söderberg visade att han även är skidlöpare, krafterna finns och tekniken kommer. Bomgren, som väl är vår äldste aktive skidlöpare hade ingen god dag, hans rast vid Erstavik tycks ha varit lång, ty många voro de löpare som »kört om Bomgren vid Erstavik». Men heder åt den, som icke »lägger upp» vid dessa år, utan idrottar för att det roar att idrotta!

Klass I fortsatte från »B T» till Skarpneck, vilken distans blev för mängden en svår nöt att knäcka, icke minst för vår »storrännare» Hansson. Wilhelmson och Berg, en ny förmåga från Umeå, letade även i timalt förgäves efter Skarpneck, den förra lär t. o. m. ha förnekat att denna plats finnes.

Hansson, Tandberg och Wetterlind hittade dock till sist fram, den sistnämnde gick efter kompass terrängledes alla sträckor och de fingo sig ett verkligt fotbad i Ältasjöns isvatten. Vid Erstavik träffade man som sagt Bomgren och just då skymningen som rätt hela dagen höll

Birger Nylund säljer Skidor vid SALTSJÖBADEN

Ring upp A. T. Saltsjöbaden 81
(Observera samtrafik med Riks)
när Ni behöva några

på att övergå till mörker, framkom man med uppluggade skidor till målet: badhotellet.

Det hade denna dag nog varit bättre om målet förlagts till Restaurangen, Alf Wetterlind tyckte visst det också, han letade där efter målet en halvtimme, något bad fingo vi ej den dagen.

Även om man ej kan säga att tävlingen gick flott undan vad själva löpningen beträffar, passar jag likväl på tillfället på de tävlandes vägnar tacka hr Nylund, de stackars frysande kontrollanterna och vår vän Jocke för det förstklassiga sätt varpå vår första och lärorika orientering anordnats. Men i tävlande: kom ihåg karta och kompass!

Tävlingsresultaten blevo:

Klass I: 1. Åke Wetterlind 3.19,48; 2. O. B. Hanson 3.53,26; 3. G. Tandberg 4.57,6.

Klass II: 1. E. Svärd 2.44,44; 2 C. Lundgren 2.49,40; 3. Einar Pettersson 2.59,58.

Klass III: 1. E. Haag 1.36,3; 2. K. Kna- ta Söderberg 2.10,40; 3. Helge Kjellstrand 2.15,55.

Old boys: 1. C. Höglund 3.59,37; 2. O. Bomgren 5.28.

Ungdomsavdel.: 1. Bernt Nylund 1.28,23; 2. G. Pettersson 1.45,24; 3. Alf Wetterlind 1.46,36.

Skidbindningar.

Kraven på en god skidbindning är styrfasthet, hållbarhet, enkel konstruktion samt att bindningen är lätt att av- och påtaga. Det är av lika stor vikt att äga en god bindning som ett par goda skidor.

Vi kunna indela bindningarna i läderbindningar samt mer eller mindre mekaniska järnbindningar. Läderbindningen är den äldsta och användes fortfarande i stor utsträckning i våra nordligaste landskap tillsammans med den osulade lapp- pjäxan. För landsvägslöpning kan en lappbindning, bolnäsbindning eller »militärbindning», vilka samtliga bestå av en bred lädertårem och en smalare bakrem vara till fyllest, men de kunna ingalunda anses fylla måtten på en förstklassig terrängbindning.

I och med att krav framvuxit på ökad stabilitet hos bindningen har en del uppfinningar gjorts av bindningar som helt eller till en del bestå av metall och samtidigt har lappjäxan ersatts med den grova tjockbottnade skidkängan. Den äldsta av dessa mekaniska bindningar och den som fortfarande otvivelaktigt står främst

är Huitfeldts bindning, uppfunnen av norrmanen kand. Fritz Huitfeldt och av alla Djurgårdarens läsare så känd att den ej tarvar någon ingående beskrivning. Vare nog sagt att tåremmen är ersatt med ett tåjärn som nog bör avpassas efter skon att varje rörelse av foten omedelbart fortplantas till skidan.

En del bindningar, Bergs ballapabindning m. fl. äro endast försök till förbättringar av Huitfeldts bindning. Den modifiering av denna som för terränglöpning är den mest lämpliga må det tillåtas mig att med några ord beskriva.

Tåjärnet bör vara helt, ej det inre partiet utstansat samt bakremmen medelst kopparnar direkt fastnitad vid tåjärnet. Bakremmen bör dessutom ej vara i tre delar och försedd med två spännen, två delar samt spänne på utsidan av foten är nog. Då Dethlefsens spännapparat ej alltid är tillförlitlig bör den åtminstone ej användas på tävlingsskidor. Bakremmen hålles uppe antingen av en klackskälla eller enklast av ett par ringmärslor som man själv skruvar in i klacken.

I Norge, där man tidigare än här insett vikten av att skidan sitter styrfast på foten, och där naturligtvis den svårare terrängen tvingar till användning av kraftiga bindningar, finnes den s. k. Bergendahls bindning, ej uppfunnen men väl använd av Norges skikonge, Lauritz Bergendahl.

Denna bindning fyller de högst ställda anspråk på styrfasthet, den är nämligen tillverkad av mässing, två krampor som fasthållas med varandra genom en tårem griper med den nedre delen fast i skosulan. Denna bör då vara tjock och gå ett stycke utanför skon, tåremmen berör ej alls tån vilket förhindrar skoskav. Den enda punkt som alltså beröres av bindningen är sulan, fotskador förorsakade av bindningen äro således uteslutt. Bindningen är likväl ingen idealisk löpbindning då en sådan bör medgiva foten någon smula rörlighet i själva bindningen, en sak som underlättar glidet. Såsom bindning på fjällskidorna är Bergendahls emellertid utmärkt, dock bör man för säkerhets skull ej plugga igen remhålet, för att vid en eventuell bristning av metallkrampen kunna avhjälpa skadan genom en provisorisk långremsbindning.

Vad fotplattorna beträffar är sådana av gummi refflat på längden de bästa ehuru i dessa tider näverplattorna på ett gott och billigt sätt ersätta de förra.

Efter avslutad skidsäsong, då skidorna vallas, får ej heller bindningarna bliva utan tillsyn. Eventuella skador repareras och läderremmarna insmörjas med fettämne. Vid vallning böra helst dessa avlägsnas från skidan.

W.

Brottning.

Linnéas propagandatävlingar.

Djurgårdarna åter på arenan, dominerande i fjädervikt.

Vid de av Idrottsföreningen Linnéa anordnade Internationella brottningstävlingarna, som höllos söndagen den 8 dec. i Cirkus å Djurgården, deltog inalles 5 djurgårdare, nämligen bröderna Svensson, K. Källström, A. Nevelius och H. Pettersson.

Det var länge sedan våra pojkar haft tillfälle beträda mattan vid offentliga tävlingar i Stockholm. Det var en paus ända sedan april, då svenska mästerskapen höllos här.

Tack vare ett raskt ingripande från Idrottsföreningen Linnéas sida, som på passligt inbjödo de båda finnarna Wäre och Friman, vilka voro på turné runt Skandinavien, höllos dessa tävlingar med ett rätt talrikt antal deltagare, inalles 17 st.

Förutom finnarna och djurgårdarna deltog de båda brandmännen, våra gamla bekanta Mellin och Sven Olsson.

Från landsorten märktes främst Fritz Johansson, Sparta, Malmö, och Holger Lindberg, Eskilstuna.

Västerås S. K. hade sänt 4 representer.

Eskilstuna hade förutom Lindberg sänt en ny lovande förmåga Isidor Karlsson.

Tävlingarna, vilka föregåtts av stor reklam, hade samlat fullsatt hus, då de började, vilket våra brottare i vanliga fall ej äro vana vid, men dylikt är ju blott till att höja stämningen och det blir verklig geist på det hela.

Det som härvidlag även understödde stämningen voro de nya reglerna, som nu tack vare den begränsade tiden om 15 min. i två omgångar med 1 min. paus som mellanakt, givetvis tvinga brottarna att söka nå resultat fortast möjligt.

De nya reglerna syntes även få brottarna att sätta fart på deras matcher, ty av samtliga 21 matcher slöt endast en match på 30 min. (maximitid), men inverkade härvidlag nog i viss mån och förhållandet att exempelvis segrarna i respektive klasser voro sina medtävlare överlägsna.

Och nu till tävlingarna; av våra fem djurgårdare gingo 4 i fjädervikt och en, H. Pettersson, i lätt mellanvikt.

För att börja med fjädervikt möttes här som dagens första par Källström och Nevelius. Källström visade rätt god gåpårande första min. men föll snart tillbaka och fick efter 8 min 15 sek. se sig placerad i mattan av den smidige Nevelius.

Lördagar STUVAR
af **Dam-, Herr- & Barn-tyger.**
LIGNERS KLÄDESHANDEL
STUVADELNINGEN
SALVIIGRÄND 7 (hörnet av Myntg.)
(nedanför huvudaffären).

Köp Edra kameror samt låt framkalla, kopiera och förstora hos

R. T. 3 95 & 6 65
A. T. 56 69 & 95 62

Nerliens

Regeringsgatan 31

Som andra par gick F. Svensson o. A. Andersson, Västerås S. K. Efter 6 min. 30 sek. arbete hade den aggressive Fritjof förpassat sin konkurrent på regelrätt sätt medelst en snabbt utförd mara i mattan.

Vidare möttes i denna klass Gottfrid Svensson och Källström. Gottfrid syntes ha brått, lik Fältström vid spelen 1916. Då Fältström den gången deltog, gav han sina motståndare till hälsningskomst på mattan »Skynda dig, paug, ty jag har brått fästmon min sitter på läktar'n och väntar festarru». F. vann också samtliga sina matcher på cirka 8 min. om jag minnes rätt och blev segrare i sin klass vid 1916 års spel. Gottfrid tycktes också vara besatt med brådska vid dessa tävlingar, men så hade »Gotte» både gumman (nygift), far, mor och bröder på läktarn. Allt nog efter 1 min. 15 sek. var Källström expedierad.

Träna mera Källström!

Senare mötte så Gottfrid sin yngre broder Fritjof. Det blev en hård och »klämmig» match i stående, nära nog den enda av samtliga som pågick i stående hela matchen igenom.

Fritjof, som vuxit till sig, bjöd sin äldre broder gott motstånd, men blev till slut med Lindén-greppet lagd efter 4 min. och 28 sek.

Härmed var Gottfrid segrare i sin klass.

Försvara platsen lika gott vid förbundets tävlingar i slutet av januari, Gottfrid!

Om andra pris i fjädervikt möttes våra djurgårdare Nevelius och Fritjof Svensson. Det var en synnerligen trevlig match. Den föreföll den initierade som en uppvisning, men Ni tog väl saken på allvar, pojkar? Allt nog det arbetades i 15 min. därefter på poäng. Nevelius visade ännu en gång sin eminenta smidighet, där han ofta kom Fritjofs gåpårlust att dra kortaste strået.

Efter 16 min. fick dock Fritjof övertaget och efter en anbragt backhammer placerades Nevelius i mattan.

Härmed voro de tre första platserna i fjädervikt belagda av djurgårdare.

Övriga matcher i fjädervikt vunnos lätt av samtliga de 3 pristagarna.

I lätt mellanvikt fick Herman Pettersson, ensam djurgårdare, möta den fruktade finska och olympiska mästaren Wäre.

Huru resultatet skulle gestalta sig visste man ju på förhand, men Herman bjöd dock finnen ett gott motstånd. Finns teknik och större styrka gjorde sig dock märkbart gällande och efter 3 min. 20 sek. vann Wäre medelst nackgrepp.

Herman, träna, träna mera och tag med Wille. Men glöm ej heller detta!

I denna klass fick Herman vidare möta Lindgren, Linnéa. Denne, som gått mot Wäre i nära 4 min., blev här expedierad av Herman redan efter 1 min. Grepp: nacksving. Härmed var Herman 2:de pristagare.

Av övriga matcher var mötet mellan Mellin och Fritz Johansson, Malmö, synnerligen intressant. Det var en livfull och ytterst spännande kamp, där de båda brottarna använde en stor del av den tekniska brottarreportoaren för att söka övertrumfa varandra.

Mellin, som föreföll vara överlägsen, väntades hemföra segern, men efter 12 min. 41 sek. föll han på eget grepp.

I lättvikt fick man tillfälle se den omtalade finske mästaren O. Friman, som med bravur avfärdade samtliga sina motståndare.

En så duktig brottare som Holger Lindberg avfärdades på 5 min., vilket är nog talande bevis för Frimans förmåga.

Finnarna hade nog huru vältränade våra svenska brottare än varit vunnit, men segrarna hade ju kunnat blivit svårare att ernå om det funnits god träning bakom de svenskas prestationer.

Brottningsfordrar en lång och systematisk träning för att kunna lämna goda resultat. Se finnarna.

Djurgårdsbrottarna böra därför lägga på minnet att vägen till seger leder endast genom träning och rationell sådan.

Tävlingarna, vilka voro av internationell karaktär med endast 2 utländska deltagare, de båda finnarna, voro ej av någon högre valör, men som propagandatävlingar inför den stora allmänheten voro de utmärkta.

»Linnéa» som var arrangör är värd en eloge från brottningsintresserades sida för sitt vid dessa tävlingar nedlagda arbete och för den storartade prissamling som föreningen hopbragt vid dessa tävlingar. Det ekonomiska resultatet, som lär ha varit mycket gott, är föreningen väl unnat och det är att hoppas denna brottarecett skall framkalla brottare även på Söder, ty endast med konkurrens här i staden går vägen mot höjderna. Revansch på »kongeriget Skaune»!

Här nedan följer prislstan.

Som framgår av samma utdelades även extrapris för vacker brottnings.

Den sympatiske Mellin borde även hugnats med ett dylikt.

Den mannens arbete på mattan är en sann fröjd för ögat för den verkliga brottningsentusiasten.

När kommer nästa brottnings? Jo, i januari då Atletikförbundet anordnar ett större skandinaviskt meeting med inslag av några finnar och eventuellt någon eller några av kontinentens mätadörer på området.

Stockholm i december 1918.

Hj. Sdh.

Fjädervikt: 1. G. Svensson, D. I. F., 2. Fr. Svensson, D. I. F., 3. A. Nevelius, D. I. F.

Lättvikt: 1. O. Friman, Finland, 2. H. Lindberg, Eskilstuna, 3. I. Karlsson, Eskilstuna.

Lätt mellanvikt: 1. E. Wäre, Finland, 2. H. Pettersson, D. I. F., 3. A. Lindgren, Linnéa.

Mellanvikt: 1. Fr. Johansson, Sparta, Malmö, 2. W. Melin, Brandkären, 3. Sven Olsson, Brandkären.

Extra priser för vacker brottnings tilldelades O. Friman, Finland, A. Nevelius, D. I. F., E. Wäre, Finland, I. Karlsson, Eskilstuna.

Brottningssektionen

höll allmänt sammanträde den 18 dec. 1918 i Stadionlokalen.

Till styrelse för kommande arbetsåret valdes följande medlemmar: Ordförande: E. Ahlström, sekr.: C. Hj. Skoglundh, mat.-förvaltare: Gottfr. Svensson, adj. ledamöter: H. Pettersson och A. Andersson.

Till instruktörer under pågående träningstider valdes: G. Svensson, F. Svensson och A. Nevelius.

Följande träningstider och dagar anslagos: tisdagar och torsdagar kl. 7—10 e. m., sön- och haldagar kl. 10—12 f. m.

Vidare beslöts att anordna tränings-tävlingar i en serie om tre omgångar öppna för alla brottare tillhörande Sthlms distriktet.

Beslöts att tävlingarna skulle anordnas i tvenne avdelningar.

Avdelning I för brottare som erövrat pris å allmän tävling. Avdelning II för juniorer och dem vilka icke erövrat pris å allmän tävling.

Tävlingarna skola gå i 2 klasser i båda avdelningarna.

Bantam, fjäder och lättvikt gå i samma klass (klass A).

De båda mellanvikterna och tungvikt gå ävenledes i en klass (klass B).

Första serietävlingen bestämdes gå av stapeln i Stadionlokalen den 28 januari och sekr. fick i uppdrag utfärda inbjudan till brottningsutövande föreningar inom Stockholms distrikt. Denna dag tävla A-klassens båda avdelningar. Den andra tävlingen går den 4 febr. med B-klassen.

Vet Ni

att internationella brottnings-tävlingar i verkligt stor stil, de största sedan spelen 1912, komma att anordnas av Svenska Atletikförbundet den 25, 26 och 27 januari å Djurgårdscirkus;

att vid dessa tävlingar komma följande länder att representeras: Danmark, Finland, Norge, Ryssland, Sverige, Tyskland, Ungern (event.) och Östersjöprovinserna;

att Europas och troligen världens minsta amatörbrottare, ryssen Cheftelovitz, kommer att delta;

att eliten av Sveriges främsta brottare komma att delta, däribland Ahlgren, därest tillräckligt antal brottare anmäla sig i tungvikt, verkliga motståndare av klass;

att dessa tävlingar äro de första uttagningstävlingar till dels de Finska spelen i Helsingfors under februari, därest nu ej dessa komma att inhiberas på grund av vissa stridigheter mellan de svenska och finska brottningsledande,

Till

SÖDERBERGS KONDITION

HAMNG. 36, BIRGERJARLSG. 3

skall man gå o. frukostera,
luncha o. supera.
Där är trefligt, godt o. billigt

dels och till de Nordiska mästerskapen i Köpenhamn, vilka komma att hållas därstädes i april (skärtorsdagen);

att H. K. H. Kronprinsen behagat uppställa ett hederspris vid dessa förbundets tävlingar;

att förutom detta pris en hel del stora hederspriser skänkts till dessa tävlingar;

att alla djurgårdare vänta att Ni brottare skola hävda föreningens färger vid dessa tävlingar på gammalt känt djurgårdsmanér, att varje man i laget gör sin plikt.

Alltså på'n igen.

Träning och åter träning.

Hj. S.

Årssammanträde.

Brottarna ha sammanträtt och till ny styrelse valt: E. Ahlström, ordf., C. Hj. Skoglundh, sekr., G. Svensson, mat.-förv., A. Anderson och Herman Petterson.

Till instruktörer att å föreningslokalen bispringa våra brottare med råd och dåd utsågos E. och G. Svensson, samt Nevelius.

I likhet med boxningssektionen kommer brottningssektionen att under vintern och våren anordna träningsstävlingar mot främmande brottare å föreningslokal.

Boxning. Boxningssektionen

besitter en ovanlig livaktighet. Instruktörerna äro emellertid inte mer överhopade med arbete än att många fler av föreningens medlemmar om måndagarna och fredagarna kunna få tillfälle till en vägledning i the nobel art of selfdefence.

Det är inte nödvändigt att gå med på övningarna i uppvisnings- eller tävlings-syfte, utan varje medlem bör kunna gå dit och lära sig grunderna till det rätta självförsvaret för nöjets, motionens och nyttans skull.

Och varför inte ta ut valuta för medlemsavgiften.

Särskilt fotbollspelarna borde gå upp, en gång i veckan åtminstone, och få sig litet kroppsrörelse till sommaren.

På överstyrelsens bord

ligger för omedelbar behandling dels nya, moderna stadgar för föreningen, dels reglemente för Djurgårdens idrottsförenings hjälpfond.

Det senare är ett förslag, i sitt slag unikt och för alla andra föreningar i Sverige främmande, som vi vänta mycket av. Det är ingenting mer och ingenting mindre än en understödsfond för föreningsmedlemmar, som under idrottsövning råkat genom olyckshändelse skada sig och blivit till arbete för någon tid omöjliggjorda.

Att stadgarna nu efter sju mödor och åtta kommittéer äntligen blivit diskussionsfärdiga är enbart glädjande, och tyder på den nu sittande överstyrelsens — åtminstone en dels, den arbetande, av den — energi och handlingskraft samt klara blick för vikten av fasthet i den inre organisationen såsom grundval för arbetet utåt.

K. ANDERSON HOVJUVELERARE OPERAHUSET — 1 JAKOBSTORG 1

Minneslista.

16 jan. — 16 febr.

Torsdagen den 16 januari.

Skidsektionen. Ordinarie kvällstävling å 20 km. (event.)

Lördagen den 18 januari.

Invigning av Hammarby skidbacke. (Event. uppskjuten till »Hammarbydagen»).

Söndagen den 19 januari.

Invigning av Hammarby skidbacke. (Event. uppskjuten till »Hammarbydagen»).

Söndagen den 19 januari.

Bandy. Djurgården—Stockholms-Kamraterna i Sv. mästerskapet. Stadion.

Måndagen den 20 januari.

Boxningssektionen. Träningsstävlingar mot främmande boxare. Inträde: 25 öre.

Söndagen den 26 januari.

Skidavdelningen. Ungdomstävling (event.)

Söndagen den 26 januari.

Söderteljetävlingarna å skidor. Back- och terränglöpning. Fältskjutning.

Söndagen den 26 januari.

Budkavlelöpning. Distriktsmästerskapet, 80 km.

Tisdagen den 28 januari.

Brottningsavdelningen. Träningsstävlingar mot främmande brottare. Fjädersvikt och lättvikt. Inträde: 25 öre.

Lördagen den 1 februari.

Första Hammarbydagen. Svenska mästerskapet å skridskor, 500 och 10,000 mtr samt Sv. mästerskapet i skidåkning.

Söndagen den 2 februari.

Andra Hammarbydagen. Svenska mästerskapet å skridskor, 1,500 och 5,000 mtr, nationell längdlöpning å skidor (4 klasser) samt nationell backlöpning.

Tisdagen den 4 februari.

Brottningsavdelningen. Träningsstävlingar mot främmande brottare: mellanvikt och tungvikt. Inträde: 25 öre.

Torsdagen den 6 februari.

Allmänt sammanträde. Diplom- och medaljreglementet. Hjälpfonden. Kandidatnämning till årsmötet.

Söndagen den 9 februari.

Framåts tävlingar samt nationell backlöpning å Fiskartorpet.

Söndagen den 16 februari.

Saltsjöbadsdagen. Internationell komb. back- och terränglöpning. Internationell backlöpning. Nationell längdlöpning.

Härs och tvärs.

Djurgården dominerade fullständigt Stockholms Fotbollförbunds prisutdelning. Fyra av de ståtligaste bunkarna gick till föreningen och i tre tävlingar dessutom hade föreningens lag placerat sig främst. Prislistan såg ut sålunda:

Stockholmsserien klass III 1917

1:a pris C-laget.

Juniorserien i fotboll 1917

1:a pris Juniorlaget.

Juniorserien i bandy 1918

1:a pris Juniorlaget.

Stockholmsserien klass I 1918

3:e pris B-laget.

Stockholmsserien klass II 1918

2:a pris C-laget.

Stockholmsserien klass V 1918

1:a pris D-laget.

Distriktsmästerskapet i fotboll 1918

Mästare A-laget.

Jönson fick i Idrottsbladet en hel del oförtjänta blommor såsom någon slags primus motor för B-, C- och D-lagen. Man har anmodat oss att i rättvisans namn meddela, att C- och D-lagen ha hållit ihop på sin egen inneboende kraft och gamla sammanhållning och att B-laget, uppkommit på Alas och Per Uls initiativ, till sist även blev ett gäng, som av sig själv höll ihop matcherna och säsongen igenom.

Det där om badning om fredagarna tillsammans med Neptun i Centralbadet borde i större utsträckning begagnas av medlemmarna. Avgiften är ju låg, 50 öre, sällskapet, gamla Djurgårdare allesammans, enbart sympatiskt, och nöjet, där-

Varor som rekommendera sig själva.

Ströms

KOSTYMER

Ströms

ÖVERROCKAR

Ströms

ULSTRAR

Ströms

HATTAR

Ströms

SKODON

Ströms, Regeringat. 19-21.

om lider intet tvivel, stort och skönt och i lycklig kombinerings med nytta. Cle-tus Anderson tar emot och hand om Djurgårdarna. Det är inte alls frågan om tävlingssimning, utan rätt och slätt badning. Den som har några talanger i vattenväg kan förstås få tillfälle att utveckla dem. Under god ledning.

Djurgårdens Idrottsförenings arkiv har under många år varit en vacker tanke. Men hittills bara en tanke. Nu tycks det bli något utav även där. Ala, som fått hand om det, har lyckats få ihop en del böcker, och av bl. a. Svenska Andels-förlaget och Björck & Börjeson begåvats med från dessa förlag utkomna idrotts-böcker. När arkivet någorlunda ordnats, kunna medlemmar på kortare tid bli i tillfälle till lån av böcker.

En av Djurgårdens äldsta medlemmar, redaktör Johan af Klercker, insjuknade på sin tid i spanska sjukan, varpå följde dubbelsidig lunginflammation.

Det är oss en stor glädje att kunna meddela, att vår inom och utom förenin-gen så högt aktade Klehan lyckligt ge-nomgått sjukdomen.

Inom parentes kan påpekas, att redak-tör af Klercker var en av de mera lyc-kade föreläsarna på fotbollsmarekursen. Hans ingående kunskaper om reglerna och hans förmåga att lugnt och konsist klargöra deras betydelse senterades liv-ligt av auditoriet.

Överstyrelsen ligger i underhandling med Stadions styrelse om anläggandet av ett trågvägg i det stora rummet i före-nings klubblokal i Stadion. Kan en överenskommelse komma till stånd, vore det ur alla avseenden mycket lyckligt.

Föreningsmärken

tillhandahållas å expeditionen till ett pris av kr. 2:25 för små och kr. 3:25 för stora.

Skattmästaren.

Observera!

Glöm
ej
års-
avgiften!

MEDLEMSAVGIFTERNA INOM D. I. F. ÄRO:

Inträdesavgift	Kr. 2:—
Årsavgift över 20 år	5:—
” 17—20 år	3:—
” under 17 år (ung- domsavgift)	2:—
” damavdelningen	3:—
Ständig medlemsavgift ...	30:—

OBS! Ständig medlem samt ungdoms- och damavdelningarna ingen inträdesavgift.

Agitera
för
nya med-
lemmar!

Brottningsintresserade!

Juniorer och övriga äldre såväl ny-börjare som mera försigkomna friska vil-jor äro välkomna i brottarnas leder.

Brottning är en utmärkt idrottsgren att utöva och bibehålla sin form under den långa vintern.

Gör ett besök och åse träningsarbetet å de tider som synas här ovan och Ni hälsas alltid välkomna till ett nacksving!

TACK.

Ett hjärtligt tack

till Djurgårdens idrottsförenings med-lemmar för den stora penningssumma (105 kr.), som tillhandakommit mig ge-nom B. Nylund under min sjukdom.

Olle Tandberg.

Tack.

Till dir. Carl W. Petersen, som med varm hand skänkt kronor 500:— till in-köp av backskidor för pris i backtävlin-garna inom föreningen framföres genom Överstyrelsen föreningens varma tack.

Överstyrelsen.

Officiellt.

FÖRLOVADE.

Axel Isaksson
och

Elsa Nordström.

Materialförvaltaren

uppmärksammar sektionssstyrelsernas material-förvaltare att omedelbart insända för-teckning över föreningen tillhörande ma-terial i och för uppgörande av stadge-nlig förteckning, som fordras för bokslu-tet.

Materialförvaltaren.

DJURGÅRDAREN

utkommer med 12
nummer om året
och utdelas gratis
till föreningens
medlemmar.

Annonsavdelning.

ANNONSPRIS:

10 öre pr mm.
spalthöjd.
(Spaltbredd 100 mm.).
Marginalannonser
10 Kr.

Tågvirke - Flaggor - Block
Båtsmide - Fiskredskap
A. M. Bergqvists
Aktiebolag

Riks 11 49 Biblioteksgatan 4 Allm. 9 85
Filiat: St. Badstugatan 56 Allm. 233 38

REGINA

KÄGELSALONGER

Rekommenderas!

DJURGÅRDARE

Träffas alltid på

FEITH'S

Strandvägen 1 · Drottninggatan 40
Hornsgatan 1

HANSA

FÖRSÄKRINGSRÖRELSE

Aktiekapital & reservfond
Kr. 6.000.000

Aktiebolaget CARL W. PETERSÉN

Herkulesgatan 4 - Stockholm

Telefoner: RIKS 14 28, 123 54, 230 82 - STHLM 118 87.
Telegramadr.: "VOLT GAS"

Engroslager av:

Elektrisk Installationsmaterial :: Belysningsarmatur :: Glas

PAUL U. BERGSTRÖMS A/B

Sveriges största specialaffär i

Beklädnads- och Ekiperingsbranschen

72-78 Drottninggatan och Kungsgatan 47.

Civil- och Uniforms-
SKRÄDDERI.

Fullständig HERR-
EKIPERING, SKODON,
RESEFFEKTER.

Billiga bestämda priser.

MAURITZ WIDFORSS M.A.B.

— Kungl. Hovleverantör. —

Klarabergsgatan 31, STOCKHOLM.

Filialer:

Drottninggatan 88 och Götgatan 11.

Fotbollar,
Bollskor,

Sportartiklar,
Fiskredskap,

Hopp- och
Springskor,
Strumpor,
Byxor,

Vapen och
Ammunition,

Tröjor,
Hoppställningar,
Tennis
m. m.

Fyrverkeri,
Kulörta lyktor.

Hovjuvelerare

HALLBERG

Stockholm - Drottninggatan 6

Filialer i: _____

GÖTEBORG, MALMÖ, UPPSALA,

ESKILSTUNA, SUNDSVALL,

JÖNKÖPING och KARLSHAMN.

Sveriges förnämsta Skidlöpare

använda alltid

SKIDOR

från

**Bröderna Sandströms
Skidfabrik**

GÖTGATAN 100 - STOCKHOLM.

Försäljningslokal: Birgerjarlgatan 23.

Skidor i finaste sortering, för löpning, hopp och terrängåkning, Bindningar, Stavar, Skor och övrigt för skidsport. Skridskor för löpning, figur, hockey och promenadåkning i största sortering med alla tillbehör.

Hockey, Hagens Rörskriderkor med skor.
Klubbor av rätt typ och nyaste utförande.
Skridskosegel och övriga artiklar för vinteridrott bäst hos

PER LANGBORG

H. K. H. Kronprinsens Hofleverantör

IDROTSMAGASINET

5 Birger Jarlgatan, Stockholm.

Djurgårdare!!

Ni köpa Edra idrottsartiklar
bäst och billigast i

A.-B. Ruben Gelbord, Sportaffär,

11 Sibyllegatan 11

Blå linje stannar utanför.

Allm. Tel. 89 98.

Riks Tel. 89 98.